

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

Capitali\$t

Minden
eladó

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ELADÓ EGY ÁLLAM

Együttérzek Gyurcsány miniszterelnökkel. De tényleg, gondolj csak bele! Egy ember, aki minden haverjának ígért valamit a közös vagyomból, most éjjelente álmatlanul forgolódik, mert már nincs mit eladni. Mi lesz ennek a vége? A laktanyákat már régen nem katonák őrzik, hanem civil őrzővédők. A rendőrséget dettó. A múzeumokban, a kórházakban, a minisztériumokban a takarítástól kezdve az étkeztetésig minden magánkézben van.

Most kitalálták, hogy az utakon a sebességmérést is magánkézbe adják. A szocializmusban úgy mondtuk, hogy gebinbe. De nem csak a sebességmérést, állítólag mindjárt a büntetést is. A magáncég szépen beszédi a pénzt, aztán risztelnek a rendőrökkel.

Ez is kevés azonban. Van néhány ötletem. Ingyen! Például privatizálni lehetne a Lánchídat. Az Internet korában igazán nem kötelező fizikailag is átmenni a hídon, vagy ha átmész, fizess érte. Középkori királyaink példája nyomán a pénzverést is lehetne legalább részben privatizálni. Bár ezzel sietni kell, mert jön az euró, s azt az mégsem lehet stikában csinálni. Nyugodtan adjuk oda az igazságszolgáltatást is, kezdetben legalább néhány megyében a kormányzó párt helyi embereinek. Rögtön kevesebb bíró, ügyész, irodaszolga kell.

Mit számít az, hogy a büntetés klasszikusan állami feladat, sőt állami monopólium? Kicsire nem adunk! Mindenesetre egy magáncégtől rendeljünk egy táblát: eladó egy állam. Csere is érdekel.

MÁTYÁS KIRÁLY

Hiányérzetem van. Az utcákon keresem Mátyás király képeit. Nincs. Este a televízió műsorában keresek valamilyen Mátyásról szóló filmet. Nincs. A könyvesboltokban friss könyveket keresek királyunkról, vagy legalább is Mátyás-meséket új kiadásban. Nincs. Hallgatnék reneszánsz zenét Mátyás udvarából. Nincs. A végén beérném egy kis Kinizsi Pállal is, csokiból. Az sincs.

Pedig januárban volt 550 éve annak, hogy Mátyást királlyá kiáltották a Duna jegén. Nem mondom, a kormány hirdetett egy gyengécske Reneszánsz Évet. De itt nem a reneszánsz a lényeg, hanem Mátyás. Szent Istvánt akármilyen igyekezettel sem lehet modern politikusként eladni, s mondjuk Istvános pólókat árulni. De Mátyással menne! Miért nem vagyunk büszkék Mátyásra? Miért nem ünnepeljük? Miért nem állítjuk példaként a mai nemzedékek elé? Talán azért, mert a törököket verte az oroszok helyett? Vagy talán az EU-csatlakozás után szégyen arra gondolni, hogy Mátyás Bécsset is elfoglalta? Ausztriában Mozartnak kultusza van. A komolyzenei koncerttől a Mozart-Kugelnek nevezett édességig mindig, mindenütt megkaphatsz. Prágában Franz Kafkától mozdulni se tudsz, pedig még csak nem is csehül írt. Párizsban öt eurótól kezdve vehetsz Napóleon-szobrot. De van negyvenezért is ingyencseknek. Miért nem vagyunk büszkék saját múltunkra?

POSTALÁDA-DEMOKRÁCIA

A demokrácia, ha van ilyen, azt jelenti, hogy bennünket is meghallgatnak, sőt

komolyan vesznek. Nos, nézzük az aktuális hírt!

A Magyar Posta lecseréli a postaládákat. A Főpostás nevében egy alpostás-szóvivő elmondja, hogy erre nagyon-nagyon nyomós okaik vannak. Először is, a régibe nem fér bele egy nagy boríték. Nem tudom, de szerintem az emberek abszolút többsége nem küld egymásnak bazi nagy borítékokat, vagy ha igen, elviszi a postára. Másodszor, a mozgássérültek nem érik fel. Okos! De mi lenne, ha a ládát lejjebb szerelnék? Harmadszor, mert ezt írja elő az EU. Úgy tudom, Anglia is EU-tag. A postaláda mégis olyan, mint Viktória királynő idején.

A magyar hagyományos piros postaláda szép. Megszoktuk mi is, megszokták a külföldiek is. Életünk része. A civilszervezetek tiltakoznak a csere ellen, mondván, hogy az új személtládának is ronda. Az úr azonban a Főpostás, meg a még fő-főbb postás. Nekik a demokrácia annyi, hogy nagy ívben tesznek arra, amit az emberek mondanak.

PIGMEUSOK A TAVASZI FESZTIVÁLON

Azon kaptam magam, hogy dicsérni kezdem a főpolgármestert. Tényleg derék dolog volt a főútvonalakra szürke oszlopokat rakni piros, lebegő, zászlócskaszerű nemtudommicsodával. Gondoltam, hogy ez a valami nagyon is praktikus jelzi, hogy itt nem lehet parkolni, vagy nem lehet átmenni az úton, vagy itt nem szabad a kutyának pisilnie. Szóval valamit jelez.

Szerencsére kioldódott a cipőfűzőm. Lehajoltam és megvilágosodtam. Az izé a Budapesti Tavasz Fesztivált reklámozza cirka húsz centire a földtől. Néhány ismerősöm, akik teljes szellemi sötétségben élnek, és kis agyukkal már a Horváth Ágnes-féle kórházi széfeket sem tudták feldolgozni, most is valami liberális komiszságot vélnek felfedezni. Például olyat, hogy a senkinek sem kellő izék egy SZDSZ-közeli cég bevételeit gyarapítják. Szerintem, nem kell mindenben a rosszat látni. Lehet, hogy egy népesebb pigmeus delegációt várunk Budapestre, és kifejezetten udvariatlan lenne pigmeus barátainktól azt várni, hogy két méter magasban keressék a reklámot.

THÜRMER GYULA

MÍG KAPITALIZMUS VAN, KOMMUNISTÁK IS LESZNEK

Szabó Tamás 21 évesen, a legalkalmasabb korban és remélhetőleg a legjobb időben lett a Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetség elnöke. Forradalmi terveiről, elképzeléseiről, a Front jövőbeni feladatiról beszélgettünk.

nem tiltottak régen sem semmit. Felelős ember vagyok, tudok dönteni. Barátaim is elfogadnak, sokan támogatnak. Van jobboldali gondolkodású ismerősem is, köztük is sok az intelligens és értékes koponya. Hülyékkel, birkákkal nem barátkozom. Sajnos a magyar nép egy nagy birkanyáj, amely arra megy, amerre a puli és a pásztor tereli. Tényként fogadja el, amit az aktuális pásztorok mondanak. Ezt a problémát nem kezelni kell, mint egy betegség tüneteit, hanem meg kell keresni a kiváltó okot, és azt kell megszüntetni.

– Hogyan lettél a Front elnöke?

– Egerben voltam alelnök majd' egy évig, elvtársaim javasolták, hogy vállalam el az elnökséget. Azzal győzködtek, hogy vitalitásom, gondolatiságom, szellemiségem alkalmassá tesz rá. Végül az igen mellett döntöttem. A választáson patthelyzet alakult ki, s Kalocsai Kinga visszalépett a javamra. Kommunista-hoz méltó, bátor tett volt, tisztelem ezért, a Fronttal kapcsolatos elképzeléseink azonban eltérőek. Szeretném a rá szavazókat is meggyőzni jövőbeni cselekedeteimmal arról, hogy a Front vezetése méltó kezekbe került. Erőmet elsősorban a belügyekre kívánom koncentrálni. Mivel a külügyek teljes embert kívánnak, ezeket a feladatokat Kupi László fogja véghezvinni. A meglévő kapcsolatokat természetesen tovább ápoljuk, újakat hozunk létre, először azonban idehaza kell előrelépniük.

– Nehéz feladat lesz.

– Forradalmárnak lenni forradalmi körülmények között sem könnyű, békében még nehezebb. Ma nincsenek forradalmi idők, fasiszta veszély sincs. Igen, néhány örült kukákat és autót gyűjt fel, de ezt a média fújja fel. Ez pedig a neoliberális kormánynak kedvez, ugyanúgy, mint a Magyar Gárda majomkodása. A fiatalok egy része ott keresi a megoldást, a rendet, a közösségi érzést. Azzal, hogy végigtrappolnak egy falun, még nem szűnik meg a bűnözés, maximum a falu látképe csúnyul. Szóval ez a gárda-ügy egy vicc.

Magyarországon semmi jele a szélső-jobboldali veszélynek, ilyen butaságból lehet állítani, vagy szavazatszerzés céljából, ami az MSZP érdeke.

– Milyen feladatok állnak a Front előtt?

– Magyarországon nagyon komoly problémák vannak, így kiemelt fontosságú, hogy megerősödjünk és nőjön a taglétszámunk! Szólítsuk meg a tömegeket és tegyük világossá, hogy mi nem gyilkolni és mindent ellopni akarunk, nem is a régi rendszert visszahozni. Szétfoszlatjuk a már foszladozó elítéleteket: mi nem Sztálinisták vagyunk.

Felháborítónak tartom, hogy jóformán a bankok uralják az országot, hiteleikkel sakkban tartják az embereket. Persze ez nagyon jó mostani vezetőinknek, akik képtelenek a magyar emberek érdekében gondolkodni. Pedig Magyarország agrárország, vagyis valaha az volt! Tudomásul kell venni, hogy soha nem leszünk a vas és acél országa, de az új Svájc sem! A múltat nem megtagadni kell, hanem tanulni belőle.

– Az Amerikai Egyesült Államokat ki kell szolgálni.

– Rohadtul nem érdekel Amerika, sem a NATO, mindkettő hihetetlen összegeket visz el, ráadásul folyamatosan generálják a problémákat. Azt akarom elérni, hogy az emberek gondolkodjanak, akkor is, ha különbözőképpen teszik ezt. Olyan életet kell teremteni, ahol megtakarításaiból vásárol az ember. A szocializmusban munkából tisztességesen meg lehetett élni, kocsit, telket venni és tartani egy életszínvonalat. Ma adósrabszolgaság veri bilincsbe Magyarországot. Aki megtagadja Kádár örökségét nem fog emberhez méltó világot teremteni... Nekünk, kommunistáknak a feladatunk ez, és tudom, hogy sikerül.

Leninrel mondom: TANULNI! TANULNI! TANULNI! – és természetesen dolgozni. Ez lehet, és ez kell, hogy legyen egy új világ alapja. Vértfrissítés kell a magyar politikába. Az összes képviselt el kell küldeni nyugdíjba, pénzük már úgyis van, ráadásul a saját maguk által hozott törvényeket sem tartják be. ■

– Hogyan kerültél a kommunista mozgalomba?

– Hosszú folyamat! Szüleim nagyon vigyáztak, hogy semmilyen politikai irányba ne befolyásoljanak. 15-16 éves lehettem, mikor érdeklődni kezdtem a történelem, Marx, Engels és Lenin művei iránt. Kivált a világháborúkkal kapcsolatos irodalom érdekelt, s kérdéseket tettem fel a proletárdiktatúráról, az októberi forradalomról, a kommunista gondolkodásról.

Sokat beszélgettünk, sok választ kaptam, így 18 esztendőskoromra öntudatos kommunistává váltam. Egerbe kerültem főiskolára, ahol az albérletben tudták rólam, hogy kommunista vagyok. Barátomnak, Kovács Balázsnak támadt az ötlete, hogy hozzunk létre egy ifjúsági szervezetet.

– Nem gyakori a mai Magyarországon az ilyen ötletek megvalósítása.

– Osztom Lenin véleményét, hogy míg kapitalizmus van, kommunisták is lesznek. Ma kapitalizmus és globalizáció van, a munkásosztály kizsákmányolása e rendszer sajátossága. A munkásosztály pedig ma már nem csak gyári munkásokból, hanem orvosokból, programozókból, pénztárosokból és mindazokból áll, akik szellemi vagy fizikai erejüket bérbé adják, fizetésből próbálnak megélni. Értük kell kiállnunk.

– Szüleid, barátaid hogyan viszonyulnak politikai küldetésedhez?

– Szüleim teljes mértékben elfogadják,

TAGÉRTEKEZLET BUDAPESTEN

„TENNI, TENNI

Fegyelmezettebb munka, fegyelmezettebb tagdíjfizetés, legalább kétszáz új Szabadság előfizető, és az ifjúsági szervezet hatékony segítése – a Munkáspárt múlt szombati Nagy-Budapesti tagsági értekezlete ezeket a célokat tűzte ki maga elé. Az aktíván kritikusan értékelték az elmúlt egy évet, a tavaly februári pártaktíva vállalásaiból kevés teljesült.

Több mint kétszáz budapesti és pest-megyei párttag jött el a múlt szombati aktívára. A Baross utcai pártközpontban így a nagytermet kellett kinyitni, de ezért már több tízezer forintot kellett fizetnie a Munkáspártnak. Nem véletlen, hogy Székely Péter Nagy-Budapesti elnök beszámolójának is meghatározó része a tagdíjfizetésről és az Ezres klub eredményeiről szólt. „El kell mondani, hogy komoly hiányosságok vannak a tagdíjfizetésekben. Még mindig vannak ötven, száz vagy kétszáz forintos havi tagdíjak. A 22. Kongresszuson elfogadott szervezeti szabályzat szerint viszont mindenkinek a jövedelme fél illetve egy százalékát kell tagdíjként befizetnie” – jelentette ki Székely Péter, aki szerint az idei év egyik legfontosabb feladata a fegyelmezettebb és pontosabb tagdíjfizetés megszervezése lesz. Új életet kell lehelni az Ezres Klubba is, a 2007-es év eredményei lehangolóak. A Szabadság esetében már jobb a helyzet, noha az 540-550 előfizetői létszámot továbbra sem sikerült meghaladni. Az idei év egyik legfontosabb feladata tehát az új előfizetők, elsősorban párton kívüliek toborzása lesz.

Szervezettebb munkára van szükség több régióban is, a pozitív példák, Csepel vagy Ferencváros mellett vannak tökéletesen működésképtelen régiók is. „Komoly változásokra van szükség a Budapesti 1-es régióban Óbudán, a 2-es régióban a Hegyvidéken, a 4-es régióban Újpesten és Újpalotán” – mondta a nagy-budapesti elnök. Pest megyében a 4-es régiót leszámítva még rosszabb a helyzet.

Nem sikerült megszervezni a tényleges pártoktatást, s a KB-megbízottak többsége sem kapcsolódott be hatékonyan választóközre életébe. „A Nagy-Budapesti Elnökség elit csapatát jelenthetik a KB-képviselők. Ma azonban ettől messze vagyunk. A KB-képviselők többsége nem érti a feladatát, és semmit sem csinál. Az elnökség feladata, hogy mindenkivel kü-

A PÁRTÉRTEKEZLET PONTOSABB ÉS JOBB MUNKÁT KÖVETELT

lön-külön beszéljen, szervezze a munkájukat. Aki nem akar, vagy nem tud dolgozni, ott új embereket kell találni” – határozta meg a feladatot már a beszámoló vitájában a Munkáspárt elnöke. Thürmer Gyula szerint a kerületi-regionális szer-

Még nem elég

„Nem elég megborzonegni, de lelkesedni kell! Nem elég fellobozni, de mindig égni kell! És nem elég csak égni: fagyot is bírni kell!” Váci Mihály gondolatait Fogarasi Zsuzsa nagy átéléssel tolmácsolta a pártértekezlet megnyitása után. A költő szava akár az aktíva motójának is tekinthető: „De tenni, tenni kell: a jószándék kevés!”

vezeteknek meg kell maradniuk, ezek képezzék a háttérrel. „Itt számítsunk idős elvtársainkra, és itt komolyan számítsunk rájuk” – mondta a pártelnök. A tagdíj, az Ezres Klub, A Szabadság előfizetése ma forradalmi feladat. Aki ennek becsülettel eleget tesz, tisztességes kommunista és a pártnak tesz óriási szolgálatot. A politikai harc fő eszköze azonban ne a kerületi-regionális szervezet legyen, hanem a párt aktív része, a budapesti gárda.

A párt aktív részét, a mozgatható 200-300 emberünket közös budapesti erőként kezeljük.

A gárda tagjaival kell megszerveznünk az április 4-i ünnepséget, május elsőjét, a Kádár ünnepséget. A gárda tagjaival kell a népszavazási aláírásgyűjtéseket megoldani. Őket kell felkészíteni arra, hogy a kopogatócédulák gyűjtését megszervezzék, sőt, hogy összegyűjtsék. A munka irányítása és szervezése a Nagy-Budapesti elnökség feladata. Az elnökség nem koordinációs bizottság, amely kényelmesen koordinálja a jól működő kerületek munkáját. Az elnökség harci vezérkar, forradalmi központ. Tanítania, felkészítenie, szerveznie kell az aktív párttagságot. A budapesti Elnökségnek tudnia kell: ha ők nem szervezik a pártot, senki nem szervezi helyettük.

Budapecsten erős Front-szervezetre van szükség, önálló fővárosi Front-vezetéssel. Ennek elősegítése is a Nagy-Budapesti Elnökség feladata.

A párt Központi Bizottsága, elnöksége bizalommal van a Nagy-Budapesti Elnökség iránt. De nem lehetünk elnézőek, ha mulasztásokat, lassúságot, tehetetlenséget tapasztalunk – szögezte le Thürmer Gyula.

Az aktíván az összes régió képviselője felszólalt, beszámolva az elvégzett feladatokról, javaslatokat téve a jövőbeli hatékonyabb munkára. A pártértekezlet erről határozatot fogadott el, s kiállt a fővárosi tömegközlekedés szétverése ellen is. A Nagy-Budapesti Elnökség egy fővel bővült, Búza Róbert 31 éves nagykáti munkást egyhangúlag választotta meg az aktíva.

KELL! A JÓ SZÁNDÉK KEVÉS!”

EBBŐL ELÉG VOLT!

A Magyar Kommunista Munkáspárt Nagy-Budapesti Pártértekezletének felhívása Budapest és Pest megye lakosságához

Mi, a Magyar Kommunista Munkáspárt budapesti és Pest megyei tagjai felhívással fordulunk a főváros és a megye munkásaihoz, bérből és fizetésből élő dolgozóihoz.

Nem tűrhetjük, hogy ez a városvezetés a tömegközlekedést is tönkretegye. Az élet egyre nehezebb és szörnyűbb a fővárosban. A megélhetés elképesztően drága, az utcák mocskosak, sok iskolát bezártak, a kórházak jelentős részét felszámolják. Most pedig a lakosság tömegközlekedését akarják lehetetlenné tenni. Ebből elég volt! Elég volt a liberális városvezetés tevékenységéből! A járatritkítások az eddig is kaotikus budapesti közlekedés végét jelentenék. Mit képzelnek Demszkyék? Hogy fogunk eljutni a munkahelyünkre? Ezek után hogy fognak az emberek közlekedni? Ha még több ember kényszerül autóra ülni, több zaj, légszennyezés, baleset és dugó lesz Budapesten.

A liberális fővárosi vezetés hazudik, amikor a járatritkítások mértékénél 6-8 százalékról beszél, hisz az általuk tervezett 220-250 jármű, mellyel kevesebb lesz az utakon, az eddigi napi 1280 buszhoz képest megközelítőleg 20 százalékot tesz ki. A járatritkítások szinte kivétel nélkül minden vonalat érintenek, és ugyanúgy kihatnak a villamos és a HÉV vonalakra, ahogy a buszokra. Hétvégén még a metrójáratok is ritkulnának, nem beszélve a leállításra kerülő villamos-vonalokról. A buszoknál drasztikus a járatritkítás: az esténként jelenleg 10-15 percenként közlekedő járatok a város minden részében, szinte kivétel nélkül 30 percenként közlekednének.

**Ebből már tényleg elég volt!
Emellett már nem mehetünk el szórtanul!**

A Munkáspárt Nagy-Budapesti Szervezete követeli a főváros vezetésétől, hogy azonnal vonja vissza a járatritkítási tervét!

A Munkáspárt Nagy-Budapesti Szervezete szolidáris a BKV szakszervezeteinek április 7-i sztrájkjával. Támogatjuk a munkabeszüntetést, hogy megakadályozzuk a főváros tömegközlekedésének szétverését.

Amennyiben a sztrájk sem jár eredménnyel, és a főváros nem vonja vissza a járatritkítás tervét, a Munkáspárt Nagy-Budapesti Szervezete aláírásgyűjtésbe kezd, hogy megakadályozza ezt a borzalmas elképzelést.

Ne engedjük, hogy a szocialista-liberális városvezetés tovább packázzon velünk!

Ne törődjünk bele a járatritkításba! Tiltakozzunk, tüntessünk, amíg ilyen emberek vezetik ezt a várost.

2008. március 29.

*A Magyar Kommunista Munkáspárt
Nagy-Budapesti Regionális Értekezlete*

A MUNKÁSPÁRT NAGY-BUDAPESTI PÁRTÉRTEKEZLETÉNEK HATÁROZATA

1. Mi, a Munkáspárt Nagy-Budapesti Pártértekezletének résztvevői aggódalmunkat fejezzük ki azon állapotok miatt, amelyek a fővárosban és Pest megyében tapasztalhatóak. A munkások, a bérből és fizetésből élők megélhetési költségei az elmúlt egy évben hihetetlenül megnöttek. Látjuk az elégedetlenséget, halljuk az emberek zúgolódását. A mi kötelességünk, hogy megmutassuk az embereknek a helyes utat, milyen megoldásokat kínál a valódi baloldal. A Nagy-Budapesti Elnökség gyakrabban foglaljon állást a fővárosiakat és Pest megyeieket érintő megélhetési, egészségügyi, lakhatási és közlekedési kérdésekben.
2. Ezért is fontos, hogy aktívan részt vegyünk régióink, kerületünk politikálásában, közéletében. Tegyük meg mindent, hogy még többen megismerjék a párt politikáját, lássák az emberek, van Munkáspárt és az ő érdekeikért harcol. A választókerületek többségében van KB-megbízott, arra van szükség, hogy ők még többet és jobban dolgozzanak. Minden erőnkkel támogassuk a régió KB-megbízottait, a KB-megbízottak pedig vessék bele magukat a választókerületük ügyeibe.
3. A Nagy-Budapesti Pártértekezlet után hívjunk össze a régiókban ösztorgási értekezletet, ahol ismertetjük a pártértekezlet határozatát, szellemiségét és kijelöljük a régió számára 2010-ig az elkövetkező évek feladatait. Kövessünk el mindent, hogy a párttagság minél nagyobb számban jöjjön el ezekre a gyűlésekre, vegyen részt a kommunista párt mindennapi életében. Különösen fontos ez Pest megyében, ahol komoly szervezési és káderproblémákkal kell szembenéznünk a jövőben.
4. Továbbra is kiemelt helyen kell kezelnünk a tagdíjfizetést és az Ezer Klub tagságot. A tagdíjak esetében elértük, hogy a párttagság fizet, ezt a régiók befizetik a központi költségvetésbe és a tagdíjak 60%-val is támogatják a pártot. Ez szép eredmény, de nem elég. Értjük el minden régióban, minden pártcsoportnál, hogy szűnjenek meg az 50, 100 forintos tagdíjak. Tartsuk be a szervezeti szabályzatot, minden párttag a jövedelme 0,5%-át fizesse tagdíjként. Az Ezer Klub is döntő kérdés a pártunkban. Értjük el, hogy minél több párttag csatlakozzon, havonta ezer forinttal támogassa a Baross utcai forradalmi központ működését. Egyenként beszéljessünk el a párttagjainkkal, hogy csatlakozzanak. Tudjuk, mindenkinek nehéz a megélhetés, de a kommunista párt léte mindennél fontosabb.
5. Sikeresen megoldottuk, hogy ötszáznál többen fizessenek elő A Szabadság újságra Budapesten és Pest megyében. Köszönet illeti mindazokat, akik futárként, segítőként hozzájárultak ahhoz, hogy minden héten eljusson a Munkáspárt hetilapja az előfizetőkhez. Jelenleg 538 előfizetője van A Szabadság újságnak a Nagy-Budapesti régióban. Értjük el, hogy az elkövetkező hónapokban 200 új előfizetőt szerezzünk pártunkon kívüliek soraiból. Vigyük el A Szabadságot a régióink minden polgármesteri hivatalába, minden könyvtárba és művelődési házba.
6. Segítsük a Baloldali Front budapesti és Pest megyei szervezetének megerősítését! Alapvető a fiatalítás, a fiatalok pártéletbe való konkrét bevonása nélkül nem képzelhetjük el a jövőt. Segítsük őket, támogassuk a Front kezdeményezéseit. A Baloldali Front a Munkáspárt megerősítésének, sőt túlélésének záloga.

Nagy a felelősségünk! Rajtunk, a Nagy-Budapesti Regionális Elnökségen és a 200-250 fős aktívájának fegyelmezett és önfeláldozó munkáján múlik a Munkáspárt fővárosi és Pest megyei léte és befolyása.

MUNKÁSPÁRTI JELÖLT RÁKÓCZIÚJFALUN

Rákócziújfalu kétezres lélekszámú falvacskája 12 kilométerre Szolnoktól. A Munkáspárt Jász-Nagykun-Szolnok megyei szervezete nagy fába vágta a fejszét: Rákócziújfaluban, az időközi polgármester-választáson önálló jelöltet állított Bencsik Mihály személyében. A párt megyei elnöke ebben a faluban született, élnek itt rokonai is. Édesapjára ma is úgy emlékeznek az idősebbek, mint egy rendes, tisztességes parasztemberre.

A polgármesteri székért öten indultak harcba, szinte mindannyian kötődnek a falu eddigi politikai életéhez, aminek legfrissebb fejleménye volt a régi polgármester lemondása. Bencsik Mihály, mint a falu szülőtte, mint munkásember, mint a Munkáspárt egyik vezető személyisége is elindult. Sokan felfigyeltek egy igen fontos jellemzőjére: ő nem vett részt a falu eddigi, vitatott eredményességű vezetésében, nincsenek ügyei, s lehet, hogy éppen ezzel lehet sikert elérni.

Bármi is történik a választások napján, a Munkáspárt már így is sikert ért el – hangsúlyozta Thürmer Gyula, a párt elnöke, aki részt vett a kampányzáró gyűlésen. Egy olyan településen indítottunk jelöltet, ahol nincsenek munkáspárti tagok. Sikertült összegyűjteni a kopogtatócédulákat, sikertült megismertetni a faluban Bencsik Mihályt, sikertült eljutni fiatalokhoz is, egyszóval, sikertült gyökeret verni. Ez eredmény, örülni kell neki, és főleg ki kell használni a jövőben. Igen, vissza kell jönnünk, újra találkozunk kell az emberekkel, és készülni kell az új csatákra – összegezték a helyiek a tapasztalatokat. ■

BENCSIK MIHÁLYT BECSÜLETES EMBERKÉNT ISMERIK RÁKÓCZIÚJFALUN

ELNÖKI LÁTOGATÁS A SZOLNOKIAKNÁL

A múlt szerda reggel már a szolnoki polgármesteri hivatalban találta Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét és kíséreit, Bencsik Mihály megyei elnököt és Gulyás László KB-tagot. Szalay Ferenc polgármester régi ismerősként fogadta a pártelnököt, és volt miről beszélni a március 9-ei népszavazás után.

A délelőtt a szolnoki ipari parkban telt el. A szolnoki Munkáspárt vezetése becsületére legyen mondva, jól sikerült üzemplátogatást szerveztek a BSM Magyarország Kft. üzemébe. Nem a régi üzemplátogatásokra kell gondolni, az már a múlt. A tőkés tulaj-

donos már nem engedi, hogy az oda látogató politikus a munkásokkal beszélgessen. De egy biztos: a munkások látták, hogy ott van Thürmer Gyula, odaköszöntek, sikertült egy darabot becsempészni a Munkáspártból.

Délután a pártelnök Rákócziújfalván Tóth Lajos polgármesterrel találkozott. Nem maradt el a média sem, a szolnoki televízió, a rákócziújfalvai regionális rádió. És még valami. Április 11-én Thürmer Gyula ismét a megyébe megy, ezúttal Kunszentmártonba. A nap pedig egy új programmal zárul majd, ellátogat a Szolnoki Szigligeti Színházba. ■

KOZMA IMRE

„MERT HA IGAZ ÚTON JÁRSZ, MINDEN VÁLLALKOZÁSOD SIKERREL JÁR”

A Munkáspárt tavaly augusztus 20-ai ünnepségén Thürmer Gyula pártelnök számos új gondolatot érintett, amelyek így vagy úgy az egyházhoz, a valláshoz kötődnek. Miért ne lehetne hívő és egyben politizáló ember a

Munkáspárt tagja? Erre a kérdésre ma már mi is igent mondunk, és igent mond számos más kommunista párt is. Elismerjük-e az egyház szerepét a szegénység leleplezésében? Erre is feltétlenül igent kell mondanunk. Van-e lehetőség a szegénység, a nyomor elleni fellépésben? Úgy tűnik, hogy van.

Ezt erősítette meg a Munkáspárt elnökének múlt heti látogatása a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnál. Thürmer Gyula el-

ismeréssel szolt a szolgálat szociális, egészségügyi tevékenységéről. Kozma Imre atya, a szolgálat elnöke kiemelte, hogy a Munkáspárt két évtizede töretlenül küzd a dolgozók, a munkások, a szegények érdekeiért, és ez követendő erkölcsi érték. A fogadótermet bibliai idézet díszítette: „Mert ha igaz úton jársz, minden vállalkozásod sikerrel jár, mint a többieknek is, akik az igazságot szolgálják.”

Thürmer Gyula és a kíséretében lévő KB-tagok, Balogh Attila, Csikány Józsefné és Kozák András felkeresték az Irgalmas Rend tulajdonában lévő kórházat is. A kórház több orvosával véleményt cseréltek az egészségügyi helyzetéről.

A párt elnöke a hét folyamán ugyancsak látogatást tett Erich Kussbach úrnál, a Szuverén Máltai Lovagrend magyarországi nagyköveténél, és tájékoztatta a Munkáspárt politikájáról. ■

JÖJJÖN MEG AZ EMBEREK JÓZAN ESZE!

BESZÉLGETÉS KŐSZEGINÉ BENEDEK ANNÁVAL,
BUDAPEST 31. VÁLASZTÓKERÜLETÉNEK KB-KÉPVISELŐJÉVEL

Kőszeginé Benedek Anna élete Csepelhez kötődik. Itt lett tagja a pártnak, itt lett képviselőjelölt. Itt lett a Munkáspárt helyi vezetője, a csepeli közélet ismert és elismert tagja. Lelkes, elszánt, dolgozni akaró és tudó asszony. A beszélgetés elején megkér minket, mindenképpen írjuk le a csepeliek Internet címét: mpcsepel@gmail.com. Van blogjuk is, szeretettel várják az érdeklődő leveleket és bejegyzéseket.

– *Mi hozott és mi tart a pártnak?*

– A rendszerváltás előtt KISZ-tag voltam, de nem léptem be a pártnak. Azért maradtam távol, mert túlságosan sok visszataszítást tapasztaltam az MSZMP-ben, ami sajnos '89-ben be is igazolódott. A legmagasabb szinteken árulók hada nyüzsgött. Tessék megnézni őket ma!

1989 után sokaknál leesett a húszfilléres. Nagyon-nagyon rossz irányba indult el az ország. Az igazak mellé kellett állni! Évekig dolgoztam párton kívülként, így voltam munkáspárti képviselőjelölt is. 2002-ben beléptem, mert fontosnak tartottam a szervezett munkavégzést. Az elveimért vagyok itt, ebben a pártnak nem a rangkorság miatt dolgozunk, hanem eszméért, elvekért.

– *Mi a személyes tapasztalatod az elmúlt idők változásaival kapcsolatban?*

– Az országban minden egyre rosszabb. Kivéreztették az oktatást, hamarosan kivégzik az egészségügyet is. Szabályos, körmönfont népességszűkítés zajlik. Ahelyett, hogy új munkahelyeket teremtenének, egyre nagyobb és fájdalmasabb a munkanélküliség, hiszen a legtöbb embernek már tartalékai sincsenek. Kiszolgáltatott rabszolgaként élnek egyik napról a másikra. Mivel van unokám, aggódom a jövője miatt. Vajon lesz jövője egyáltalán?

– *Van-e vörös inged?*

– Még nincs, de be fogom szerezni. Olyan régen vásároltam, hogy most azt sem tudom, hányas kell. Fontosnak tartom a viselését. Nem kell zavarnia, hogy az MSZP használja a vöröset, jelentősége nulla. Azt is terjesztik magukról, hogy baloldaliak, bár nem látok semmit a politikájukban, ami erre utalna. Talán az, hogy némelyikük a baloldalán alszik...

– *Mit szól a családot a pártmunkához?*

– Régi kommunista család a miénk. Nagyapám 1919-ben vöröskatoná volt, ezért öt évre internálták, egy erdélyi kőbányában dolgoztatták, bottal verték, amitől megrokkant örök életére. A fehérterror áldozata volt. Anyámék hatan voltak testvérek, ebből

négyen párttitkárok. Ha 1956-ban nem jönnének be a szovjetek, egyik bátyját felakasztják a „forradalmárok”. 1956 okairól sokat lehetne beszélni. Elégedetlenek voltak az emberek, de azt sem kell elfelejteni, hogy a háború után kilenc évvel egy szétdúlt országot kellett felépíteni. A beszolgáltatások nélkül éhen halt volna Budapest. A szovjetek nélkül sokan nem élnének, egyes felkelők változtatás nélkül gyilkoltak. Jó lenne ezekről is szót ejteni.

A fiam minden rendezvényre eljön, ha munkája engedi. Négy éves unokám is! Nagyon büszke vagyok arra, hogy ott volt A Szabadság címlapján.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Általában a kertem művelem. Rengeteg a munka, főleg tavasszal. Mindent megtermelek, amire a családnak szüksége van. Főzni is szeretek, állítólag jól megy. Szeretek kötni is, már ha marad idő a pártmunka után. Fontosnak tartottam az aláírásgyűjtést, ahol sok emberrel szóba lehetett állni, és elmondani kik vagyunk, mit akarunk. Előfordult, hogy ellenséges, kiabáló ember végül békésen és jó hangulatban vált el tőlünk. Gyakrabban kellene találkozni az emberekkel Interneten és személyesen is. Több szimpatizánst és tagot szerezhetnénk. Jó lenne, ha a régióelnökök megírnák A Szabadságba a tapasztalataikat. Ezen kívül a Csepeli Gyerekekért Alapítvány kuratóriumi elnökhelyettese vagyok.

– *Mit olvastál mostanában? Mit néztél színházban, moziban?*

– Olvasás terén mindenevő vagyok, nagy könyvtáram van. Nem szoktam úgy elaludni, hogy ne olvassék valamit. Nagyon szeretem a szép-, a tudományos-fantasztikus irodalmat, régen sok történelmi jellegű regényt olvastam. A Szabadság állandó olvasmányom. A közelmúltban sokadmagammal együtt nem örültem annak, hogy Gyurcsány volt a címlapon, mert nagyon nem csíjűk őt, nem is olyan szép, hogy címlapdísz legyen. Persze értjük, hogy miért volt ott.

Kőszeginé Benedek Anna

A nagy mesemondó és humanista, Benedek Elek távoli rokona a családi fotók tanúsága szerint. 1945. december 2-án született Budapesten. Számítástechnikával foglalkozott középvezetőként egy nagyvállalatnál, ma már Érden lakik és nyugdíjba vonult. A csepeli 10. régió elnöke és ugyanott KB-képviselő.

Tévében általában megnézem a híreket, rádiót folyamatosan hallgatok, igaz sokszor abból is elegendő van. Hazudni én is tudok, ha akarok.

Szeretem a természetfilmeket is, őket a televízióban is megnézem. Moziban vagy színházban tizennyolc éve nem voltam. Azelőtt rendszeresen, havonta kétszer jártunk színházba, és külföldre mentünk nyaralni, például bejártuk egész Erdélyt. Most beföldre sem járunk.

– *Mi a legfontosabb érték az életedben?*

– A szavahihetőség, a becsületesség, az emberhez méltó viselkedésmód. Kevés van belőle.

– *Ha találkozna az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Nem hiszek a csodákban, de elsőnek, sokat adnék azért, ha az elmúlt húsz év nem történt volna meg. Másodszor: szeretném, ha minden ember értékének és képességének megfelelő munkát végezne, s abból tisztességesen megélné. Harmadszor: jöjjön meg az emberek józan paraszti esze, és ismerjék fel érdekeiket. Csak a saját szemüknek higgyenek, ne a programoknak és a szavazatokért kuncsorgó pártoknak. ■

FÉLNEK A FELSZABADULÁSTÓL

Április 4.: a mai huszonéveseknek ez a dátum már semmit sem jelent. 1945 tavaszát a polgári sajtó és történelemtanítás is felejtene és jelentéktelenítené, hiszen a felszabadító szovjet csapatok teremtettek lehetőséget a második magyar szocialista kísérlethez.

„Elhúzódozó harcok után 1945 áprilisában (a hivatalos szovjet hadijelentések szerint április 4-én) hagyták el Magyarországot az utolsó német csapatok” – a mai negyedik gimnáziumi tankönyvben mindössze ez a mondat szerepel hazánk sorsfordító történelmi pillanatáról. Arányaiban több szó esik Horthy Miklós impotens kiugrási kísérletéről, a nyilas uralomról vagy éppen a magyarországi zsidóüldözetről. A szovjet katonák tevékenységét egy svájci diplomata jelentése hivatott bemutatni: ez alapján valószínűleg nem volt olyan tíz és hetven év közötti magyar lány és asszony, akit a „keletről jött horda” nem becsülte meg. A gimnazistákat gondolkodásra készítő kérdések kizárólag a Vörös Hadsereg megszálló tevékenységével, a málenkij-robottal, illetve a fosztogatásokkal foglalkoznak. Ezzel ellentétben mindössze egy utalás esik arról, hogy a német csapatok minden mozdítható ipari létesítményt elszállítottak, tízezer számra hajtották nyugat felé a magyar szarvasmarha- és loállományt.

A tankönyvek, a tévéműsorok, a polgári sajtó e korszakkal foglalkozó cikkei egyaránt azt sugallják, hogy a szovjet csapatok felelősek az 1945-ben romban heverő országért, a meggyötört társadalomért. A történelemkönyv hamisít és elhallgat, a média pedig bulvárosítja a felszabadulást. A bevált receptet követik: vér, szex, katasztrófa, minden más érdektelen. Azaz keressünk valós vagy állítólagos tanúkat, akik talán látták, vagy látni vélték, hogy a szovjetek nőket erőszakoltak, órákat loptak, és nagy valószínűséggel a budapesti hidak felrobbantása is az ő lelkükön szárad. Április 4. pedig nem is anynyi, hiszen talán még utána is volt egy német szakasz valahol Sopron környékén.

Mire jó mindez? A választ Magyarország MSZP-s miniszterelnöke adta meg a közelmúltban: Gyurcsány Ferenc szerint a magyar társadalom szerves fejlődése megtört 1945-ben. S ebben addig igaz is van, hogy az akkori hazai uralkodó osztályok számára a szovjet csapatok megjelenése a nyilasoknál is rosszabb volt. A Vörös Hadsereg katonái teremtették meg ugyanis az esélyt arra, hogy Magyarországon a dolgo-

Megérte

Kádár János a hatvanas évek elején soros moszkvai vizitje során ellátogatott egy gépgyárba. A hivatalos program után szóba elegyedett a munkásokkal, a magyar kommunista vezetőt a Szovjetunióban is jól ismerték és kedvelték. Végül egy ősz hajú asszony lépett Kádárhoz, elmesélte, hogy férje 1945-ben, fia 1956-ban esett el Magyarországon. Kérdezte a magyar pártfőtitkárt: „Ugye megérte?” Kádár a szemtanúk szerint sokáig kereste a megfelelő szavakat, majd egyszerűen azt mondta: „szpaszibo”.

zók vegyék kezükbe a hatalmat. Az addigi tulajdonviszonyok felbomlottak.

A debreceni Ideiglenes Nemzeti Kormány első rendelkezéseinek egyike a föld-reform volt, kárpótlás nélkül osztották fel az összes ezer holdnál nagyobb birtokot. Lehet szépíteni, de tény: a radikális föld-reform nem a magyar polgári és baloldali pártok kompromisszumaként kezdődött el, hanem a szovjet vezetés nyomására. Igaz persze az is, hogy a későbbi magyar fejlődés visszasságai is Moszkva valós vagy vélt igényei szolgálalkú követésének köszönhetőek.

1945. április 4-e a magyar társadalom döntő többsége számára egy új és jobb életre adott esélyt. Ez ellentétes volt akkor is a tőkés érdekekkel és ellentétes ma is. A szovjet katonák démonizálása, a szocialista múlt gonosszá és nevetségessé tétele ugyanazt szolgálja: az emberek fogják fel, hogy nincs alternatívája a kapitalizmusnak. Sőt, Lukács Györgyöt kifordítva: a legrosszabb kapitalizmus is jobb, mint a legjobb szocializmus. Április 4-e a második magyar szocialista kísérlet kezdetét jelentette, ezt kell elfeledtetni ma mindenkivel, ez még egyszer nem fordulhat elő. ■

A FELSZABADULÁSRA EMLÉKEZÜNK 2008. ÁPRILIS 4., 17 ÓRA

A Munkáspárt Nagy-Budapesti Szervezete a hagyományoknak megfelelően a fővárosi Szabadság téri Szovjet Hősi Emlékműnél április 4-én, pénteken 17 órai kezdettel tartja ünnepi megemlékezését

HAZÁNK FELSZABADULÁSÁNAK 63. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL

A koszorúzással egybekötött ünnepségre, a történelmi évfordulóra várjuk a Magyar Kommunista Munkáspárt tagjait, szimpatizánsainkat, barátainkat.

EMLÉKEZNI ÉS EMLÉKEZTETNI TÖRTÉNELMI FELELŐSSÉGÜNK!

OLIMPIA-BIZNISZ

Gyurcsány Ferenc a pekingi nyári olimpia bojkottját fontolgatja. Angela Merkel német kancellár már be is jelentette, nem utazik el nyáron a kínai fővárosba. Hasonlóan nyilatkozott a francia elnök is.

Mindezt a tibeti zavargások, az állítólagos kínai emberi jogi problémák miatt. Most abba ne menjünk bele mélyebben, hogy kiknek volt érdeke az embereket utcára vinni a kínai tartományban. A dalai láma világkörüli roadshow-ja, a tibeti tüntetések időzítése, és az események bekövetkezése előtt már kész sajtókommunikáció egyaránt összehangoltságra utalnak. Tengerentúli összehangoltságra. Közben igaz az is, hogy a tibeti tüntetések oka Pekingben is keresendő, ok nélkül azért ritkán mennek utcára emberek.

Akkor tehát most a nyugati világ odacsap a feltörekvő távol-keleti nagyhatalomnak? Kínát elszigetelik, s lesz nemulass annak, aki szóba áll a pekingi kommunista vezetéssel? A moszkvaihoz hasonlóan a pekingi ötkarikás játékokat is bojkottálják?

Egy fenét!

Merkel, Sarkozy és sokan mások legfeljebb az olimpia megnyitóját hagyják figyelmen kívül. A német, francia sportolók ott lesznek, sőt az amerikaiak is. Nancy Pelo-

si, az amerikai képviselőház a dalai lámát egekbe magasztaló elnöke szerint „a nyári játékok bojkottja méltánytalan kárt okozna az amerikai sportolóknak, akik keményen készülnek a megméretetésre.”

S ez igaz. Több év munkája veszne oda, de igazi kárt a Coca-Colának, a Microsoftnak, a HP-nek vagy éppen a német Adidasnak, illetve a francia Perriernek okozna. A jelenkori olimpia ugyanis elsősorban üzlet, a sportolók vetélkedése a szükséges reklám, amely a képernyők elé csalogatja a világ té-

vénézőit. Mert igazán az a fontos, amikor a hirdetésekre fókuszál a tévékamera. Az a fontos, amikor a fáradt sportoló szomját márkás üdítővel csillapítja, majd márkás melegítő felsőjébe bújva áll a márkás fényképezőgépek és kamerák elé. Az olimpia immár nem a sport-rekordok, hanem a vásárlási csúcok megdöntését szolgálja.

Mi köze ehhez a tibetieknek? Semmi. Ők csak részei a reklámnak, meg hát a „Free Tibet!” póloknak is kell az ingyen hirdetés.

KAPITÁNY GYULA

MERCEDES, RIPACSBESZÉD, LIBAMÁJ

Egy örökifjú zenész-táncdalénekes, aki gyakran nevezi magát megrögzött antikommunistának, azt mondta, hogy a szocializmusban nem lehetett kapni semmit. A kiégett művészeknek is meg kell élni... Nem szégyen ősz halántékkal a bolondok kanos-száját járni. Pénz beszél. Csak a pénz beszél. A többi mind másodlagos, harmadlagos, utolsó.

Hóféhér meseautóra vágyott, de „csak” piros Trabantot lehetett venni. Jó hallani, hogy azért teltet volna Mercedesre is abban az elátkozott korszakban. Igaz, én másra emlékszem. Például a sok jóízű csokira, fagyira, kolbászra, kellemes bőrcipőre és kiskertre. Nagyjából arra, ami egy magamfajta magyar parasztivadéknak kell. Keress ma egy jóízű kolbászt! Aztán nyúlj mélyen a zsebedbe, és ha lyukon kívül találsz valamit, az a tied lehet. Libamáj zsírban! Mióta belökdöste

minket az EU-ba, eltűnt. Van pulykamáj, de azt nem szeretem.

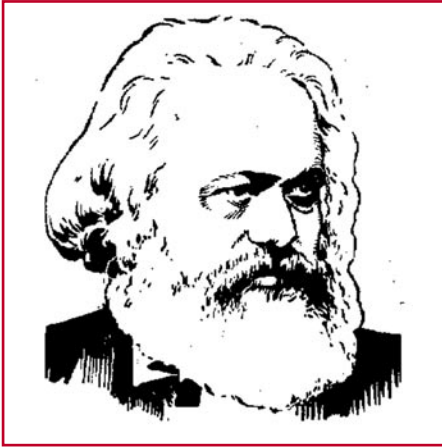
Sok embert elkényeztettek akkoriban. Ingyenes oktatás, üdülés, utaztatás, olcsó Ady és Móricz – amiből édeskeveset tanultak egyesek. Neki a meseautó hiányzott, nekem/nekünk sok más. Magyarországon a kapitalizmusban nem tudok megvenni semmit.

Ez a rohadt rendszer – megrögzött antikapitalista vagyok – mindent elvesztőlünk. Gyakran a gondolkodás gyönyö-

rétől is megfoszt, és oktan, tápot zabáló rabállattá degradál. Hungarikum-rendszerben élünk. Van olyan, mint George Soros, a teszkószalámi vagy az Operabál. A füstje nagy és fullasztó, beleeszi magát a tüdőbe, ruhába, akár a fővárosi szmog.

Az egykori művész története is egyszerű. A gondtalanabb élet vigaszával szándékosan járja a bolondját – méltatlan az emberi nemhez. Milyen jó, hogy lehet kapni mindent.

FOGARASI ZSUZSA

Március 1-én a Munkáspárt Központi Bizottsága ünnepi ülést tartott a Kommunista Kiáltvány megjelenésének 160. évfordulója alkalmából. Most Vajda János, a Munkáspárt alelnöke beszédének második részét közöljük.

Konzervativizmus napjainkban

A magyar tőkésosztály egyes csoportjai féltik helyzetüket a multik egyeduralmától, félnek a kiszolgáltatottságtól. A kistulajdonosi rétegek, a középosztályok ideológiájává válik a *konzervativizmus*, amely a család, a kisebb-nagyobb közösségek megőrzését, a nemzeti érdekek és értékek védelmét, az állam felelősségét hirdeti. Politikailag ez a FIDESZ ideológiája.

Feljövőben van a *keresztényszocialista* áramlat, annak mértékében, ahogyan erőszakosan nyomul a liberalizmus, illetve, ahogy a szociáldemokrácia nem tud kielégítő válaszokat adni. Giczy György, Semjén Zsolt, Harrach Péter és mások írásaiban, politikai fellépésében az egyház szociális érzékenysége köszön vissza, leleplezik a kapitalizmus ellentmondásait, miközben a megoldást erkölcsi és világnézeti tényezőkben látják.

Nem hallgathatunk más jobboldali nézetekről sem. Csurka István, vagy manapság Vona Gábor nézeti ugyancsak leleplezik a globalizációt, a multikat, a nemzeti érdekek megsértését, a nyomort. A lényeg azonban az, hogy válaszaik nem a tőkés rendszer megváltoztatásához vezetnek, hanem megmaradnak a kapitalizmus keretei között.

Mai szociáldemokrácia

Ma az úgynevezett *új szociáldemokrata* eszmei és politikai áramlat az egyik legerősebb, és a munkásmozgalom pozíciója szempontjából a legveszélyesebb jelenség. A 80-as évektől a nemzetközi szociál-

ELMÉLETI SAROK:

VIGYÁZAT, VESZÉLYES!

demokrácia az „újközép” néven, a „harmadik út” nevű irányzatokban fogalmazta meg hitvallását. Mit jelent ez? Feladták a jóléti állam politikáját, öngondoskodást, esélyteremtést hirdettek. A 80-as évektől már nemcsak a szocializmus nem cél, de a szociáldemokrácia addigi hagyományos követeléseiről is lemondtak.

Ezt az ideológiát tette magáévá az MSZP is. Az MSZP főbb ideológusai között meg kell említeni Vitányi Iván, vagy a volt pártelnök Hiller István nevét. Az MSZP 1990-ben még szociáldemokrata pártként határozta meg magát, nyugati típusú piacgazdaságot, pluralizmust, jogállamiságot hirdettek, s e rendszeren belül „a baloldali értékek képviselőit”. Az MSZP – a Horn-kormány idején – a Bokros-csomag elfogadásával nyíltan vállalta a neoliberális politikát, lényegében feladta szociál demokrata jellegét, majd 2002 után, különösen Gyurcsány Ferenc elnökké választását követően a hazai és nemzetközi nagytőke politikai pártjává vált.

Ez a szociáldemokrácia szavakban igazságosságot, esélyegyenlőséget, társadalmi szolidaritást, „baloldali polgárosodást” hirdet. A valóságban ennek a szociáldemokráciának ma a lényege: a dolgozó tömegeket eltéríteni a tényleges osztályharctól. Mintha előre látták volna ennek a szociáldemokráciának a lelkületét a Kiáltvány szerzői, amikor ezt írták: „A szocialistáskodó burzsoák a modern társadalom (azaz a kapitalizmus) életfeltételeit akarják, a belőlük szükségszerűen fakadó harcok és veszedelmek nélkül. A fennálló társadalmat akarják, az azt forradalmasító és felbomlasztó elemek nélkül. Burzsoáziát akarnak proletariátus nélkül.” Vagy: „A burzsoá szocializmus abban áll, hogy kijelenti (azt akarja elhitetni), hogy a burzsoák – a munkásosztály érdekében burzsoák.”

„Kritikai-utópikus” nézetek manapság

A polgárságban, vagy az értelmiség körében, amely gyakran maga is középosztályosodik, mindig vannak olyanok, akik leleplezik a kapitalizmus belső ellentmondásait, mindenképp a szegénységet, s apellálnak a hatalomhoz, a kormányokhoz, de csak azért, hogy jobbá, igazságosabbá tegyék a kapitalizmust. Gombár Csaba vagy Ferge Zsuzsa szociológus például értékes munkát végez a magyarországi társadalmi egyenlőtlenségek, a sze-

génység feltárásával. A szegénység, benne a gyermekszegénység folyamatos emlegetése azonban önmagában nem jelent megoldást a társadalmi bajok orvoslására. Ám fennáll a veszély, hogy ez lefegyverzi, tétútra viszi a munkásmozgalmat. Jellemző, hogy a Munkáspárt 2006 is mindig ezt a témát veszi elő.

Magyarországon is megjelent az *antiglobalista mozgalom*, vagy például a *humanista mozgalom*. Ezek leleplezik és elutasítják a tőkés globalizációt, az USA, illetve a multinacionális nagytőke átfogó gazdasági, politikai és szellemi uralmát, a háborúkat. Tény, hogy e mozgalmak fontos részei az antiimperialista harcnak. A megoldást azonban nem a társadalmi forradalomban, nem a kapitalizmus megsemmisítésében látják, hanem „egy más világ” homályos elméletében.

E mozgalom fő jelszavai: „Lehet más a világ!”, illetve „Gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan!” Azaz látják és elítélik a globális kapitalizmus számos negatív társadalmi, környezeti, antihumánus következményét, de csak rész megoldásokban, személyes vagy közösségi életmódbeli lázadással kívánnak ellene küzdeni.

A rendszerváltással nálunk is megjelentek az ún. *újbaloldali* ideológusai. Legismertebb képviselőik Szalai Erzsébet, Tamás Gáspár Miklós, Krausz Tamás, Hegyi Gyula, vagy Wiener György. Gyakorlati-elméleti munkásságuk miatt, s nem kis részben, mivel a szociál-liberális sajtó favorizáltjai, jelentős önálló szerepet játszanak, s hatásuk van. Magukat az MSZP-től balra állónak, vagy az MSZP-n belüli baloldalnak (Baloldali Törmörülés) tartják, ideológiai alapállásuk és tényleges politikai szerepük miatt azonban joggal nevezhetjük őket a rendszer apológáinak, akik akarva-akaratlanul támogatják azt. Ezek az „újbaloldali” nézetek így vagy úgy, de tagadják, hogy korábban szocializmus volt, tagadják az osztályok létét, és tagadják az osztályharcot is.

Lényegében ehhez a szellemi körhöz kapcsolódnak azok a személyek is, akik nagy munkát fejtenek ki a Munkáspárt 2006-ban. Zavaros, nem marxista nézetek ezek. Ám ha ezek a zavaros nézetek egy kommunista pártban jelentkeznek, az a legveszélyesebb, szintizta revizionizmus. Pártunk politikai önállósága megőrzésének ezért kiemelkedően fontos alapja, hogy megőrizzük és megvédjük a marxizmus ideológiai iránytűjét.

VAJDA JÁNOS

VÉDNÖKSÉG A MÁRTÍRSÍROK FELETT: SZALAI ANDRÁS

A Munkáspárt nagy-budapesti szervezetei védnökséget vállaltak a Fiumei úti sírkertben, a Munkásmozgalmi Panteonnál található mártírsírok gondozása felett. A Szabadság újságban ezen a héten Szalai Andrásról mutatjuk be.

Nincs annál lehangolóbb, mint amikor olyan forradalmár életére, halálára emlékezünk, aki annak a mozgalomnak lett áldozata, akinek életét szentelte. Igaz-e, hogy a forradalom felfalja a saját gyermekeit? Ez valóban elmondható az 1789-es francia polgári forradalomról, midőn a girondisták leszámoltak a feuillant klub tagjaival, majd a jakobinusok a girondistákkal. Danton a guillotine felé haladva odakiáltotta az őt halálba küldő jakobinus vezérnek: Robespierre, követni fogsz! Jövendőlése beteljesedett.

Ám a kommunista forradalmároknak ez a sors csak egy rendellenesen működő szocialista revolúció esetén lehetett osztályrésze. Szalai Andrásnak ilyen „működési zavar” miatt kellett meghalnia, férfikorának teljében (1917-1949).

Nem proletárcsaládból származott, de hűsége a mozgalom iránt sohasem lehetett kétséges. Apját korán veszítette el, édesanyja baloldali elkötelezettsége azonban Pécs-szerte közismert volt. A város gimnáziumának cisztercita tanárai nem titkolták ellenszenvüket az ifjú iránt. A baloldali diákmozgalmában való részvétele miatt 1933-ban kicsapták a középiskolából, és törvény elé állították. Egy évre rendőri felügyelet alá helyezték (1935-ben magánúton leérettségizett).

1933-1935 között munkahelyén, a Soproni Gépgyárban egy önálló ifjúsági csoportot szervezett. 1935 őszén a fővárosba költözött, ahol előbb a csepeli Weiss Manfréd nagyüzemében, majd az Egyesült Izzóban helyezkedett el. Tanult szakmájában vasesztergályosként dolgozott. Itt kezdődött el igazi mozgalmi tevékenysége.

Ott volt Újpest szociáldemokrata ifjúsági csoportjában, de még ez évben tagja lett az illegális KMP-nek. Nem válogatott a megbízások között: plakátokat ragasztott, röpcédulákat osztogatott, sajtóterjesztéssel foglalkozott, a Vörös Segély számára folytatott gyűjtést. Valamennyi munka kockázatos volt, Szalai András azonban habozás nélkül vállalta a veszélyeket. Jó konspirátornak bizonyult, aki igen rövid idő alatt nagy lele-

ményességre tett szert, aki az éber hatóságok kijátszását, az emberek megközelítését művészi szintre emelte. Elvtársai szerették, mert közvetlen, segítőkész volt, és senkinek nem lehetett kételye megbízhatósága felől.

1937-1939 között Bécsben, Párizsban, Szófiában és Zágrábban járt. Néhány évre a horvát fővárosban telepedett le. Itt négy szemesztert végzett a műszaki egyetemen, s megnősült. Tisztázatlan állampolgársága miatt Zágráb elhagyására kényszerült, ezért 1940-ben ismét Budapesten próbált szerencsét.

Nemcsak egzisztenciális helyzetét akarta rendezni de utat keresett a kommunistákhoz is, Ságvári Endre segítségével sikerült bekapcsolódnia a munkába. Az Országos Ifjúsági Bizottság tagjaként részt vett a függetlenségi mozgalom antifasiszta és háborúellenes küzdelmeiben, míg nem a horthysta hatóságoknak sikerült a nyomára bukkanniuk. 1942 nyarán megismerkedett a hírhedt Andrásy-laktanya kínzókamráival. Kegyetlen vallatása során súlyos fejsérülést szenvedett és rakkórházba került. Egészségi állapota miatt feltételes szabadlábra helyezték, de hamarosan behívták az aszói munkatáborba. A katonai

SZALAI ANDRÁS (1917-1949)

bíróóság 1943. júliusában két és fél évi fegyházra ítélte. 1944. márciusában betegsége miatt ismét felfüggesztették büntetését. A hamis papírokkal illegálisba vonult.

A felszabadulás után Újpesten vetette bele magát az immár legális munkába. 1947-től a MKP kádérosztályának helyettes vezetője lett, ám legszebb álmai, amiért minden kockázatot vállalva harcolt, nem teljesedtek be: 1949-ben bekapcsolták a Rajk László ellenes koncepció perbe. Koholt vádak alapján halálra ítélték és kivégezték. Ezzel megszakadt egy nagyszerű harcos reménydús élete.

HEGEDŰS SÁNDOR

A KOMMUNISTA KÍNA ELSŐ KORMÁNYFŐJE: ZHOU ENLAI

Százöt év, 1898. március 31-én született Zhou Enlai, a kommunista Kína mindmáig egyik legnépszerűbb politikusa.

Zhou a dél-kínai Huaiyuanban elszegényedett mandarincsaládban látta meg a napvilágot, családja szűkös lehetőségei miatt nagybátyja nevelte fel. 1917-ben Japánba ment tanulni, majd az 1919. május 4-i diáktüntetések nyomán tért haza. Ő szervezte a diáksajtót és a propagandát. Letartóztatták, szabadulása után Franciaországba ment, ott ismerkedett meg a kommunizmussal. 1924-ben tért haza, részt vett a Kuomintangista népi forradalomban, melyet a kommunisták is támogattak. 1927-ben a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottság katonai osztályának élére ke-

rült, az általa szervezett munkásfelkelésnek köszönhetően vették be a Kuomintang csapatai Sanghajt – amelyek később szembe fordultak a kommunistákkal. Csou a továbbiakban a Központi Bizottság, majd a Politikai Bizottság tagja lett. 1932-ben már a Vörös Hadsereg politikai biztosa. Meghatározó szerepe van a japánok és a Kuomintang legyőzésében. 1949-ben a megalakuló Kínai Népköztársaság kormányfője és külügyminisztere lett. Maótt mindvégig támogatta, de számos alkalommal próbálta mérsékelni a vezető sokszor irreális politikáját és túlkapásait, többek közt a Nagy Ugrás gazdasági vonatkozásaiban és a kulturális forradalom idején is. Zhou Enlai rákban halt meg 1976-ban.

FEDEZZÜK FEL MÚLTUNKAT!

A RENDSZERVÁLTÁST
TÚLÉLT 1919-ES
EMLÉKTÁBLA SZOLNOK
VÁROSÁBAN

A szolnoki kommunisták olyan emléktáblára találtak a városukban, amely a magyar munkásmozgalomhoz, a Tanácsköztársasághoz kötődik, és valahogyan túlélte az elmúlt két évtizedet is. A szolnoki városházával szemben áll az az épület, ahol 1919 március 16-án útjára indult a Szolnoki Munkás, az első szolnoki kommunista lap. „Vállalható és védendő örökségünk!” – döntöttek a helyi szervezet tagjai. A Munkáspárt városi szervezete a Tanácsköztársaság ünnepén megkoszorúzta az emléktáblát, és mostantól évről-évre itt emlékeznek az első magyar munkásállamra. Az országban bizonyára akadnak még elfeledett emléktáblák, emlékhelyek. Fedezzük fel múltunkat!

TÜNTETÉS A CSEH KÖVETSÉGNÉL 2008. ÁPRILIS 5., SZOMBAT 14 ÓRA

A Munkáspárt és a Baloldali Front szombaton a Cseh Köztársaság Nagykövetsége előtt tiltakozik a csehországi kommunista-ellenes kampány, a cseh kommunista ifjúsági szövetség betiltása ellen.

A Kommunista Ifjúsági Uniót tavaly a cseh belügyminisztérium illegálisnak nyilvánította. Nem sokkal később támadások kezdődtek a Cseh- és Morvaország Kommunista Pártja ellen is. A két szervezet ellen indított támadás nem csak antikommunista, a minisztérium által kezdeményezett intézkedések sértik az emberi jogokat is. Európában nem ez az első eset arra, hogy támadják a kommunista ideológiát.

Ezt mi, magyar kommunisták sem hagyhatjuk. Ezért nagyon fontos, hogy minél többen tiltakozunk, hiszen itt nem csak a csehországi helyzetről, hanem rólunk is szó van.

A tüntetés helyszíne: Budapest, VI. kerület, Rózsa utca 61. (közel a Kodály Köröndhöz).

AKTUÁLIS

Kijevben tüntetők várták Busht

Több ezren tüntettek vörös zászlókkal George Bush és a NATO politikája ellen múlt hétfőn Kijevben. Az amerikai el-

nök egy napig tárgyalt az ukrán fővárosban, ahonnan az észak-atlanti szövetség bukaresti csúcstalálkozója utazott. Az Ukrán Kommunista Párt ezzel egy időben nemzetközi konferenciát rendezett a NATO tervezett bővítéséről, a szövetség keleti expanziójáról. A rendezvényről következő számunkban részletesen is beszámolunk.

Lengyelek az amerikai rakéták ellen

Mintegy háromszázan tüntettek múlt szombaton a lengyel tengeremléki Slupsk központjában az ellen, hogy a város közelébe telepítsék az amerikai rakétavédelmi pajzs elemeit. Ez volt az első nyilvános demonstráció a rakétatelepítési tervek ellen Lengyelországban, ahol a közvélemény jelentős része ellenzi az amerikai tervet. „Nem a pajzsra!” - skandálták a tüntetők a második világháborús szovjet hősi emlékmű előtt. „Nem az amerikai bázisra”, „Elég a fegyverkezésből a világon” – hangzottak a további jelszavak. Az egyik transzparenst, amelyen a következő szöveg volt olvasható: „Nem akarunk ágyútöltelék lenni az Egyesült Államok számára!” – a tiltakozók az emlékműre rögzítették.

Általános sztrájk a Daciánál

Mintegy kilencezren nem vették fel a munkát múlt csütörtökön a román Automobile Daciánál. A negyedik sztrájknapon a szakszervezeti vezetők úgy nyilatkoztak, addig folytatják a munkabeszüntetést, amíg fizetés-emelésre és jobb munkakörülményekre vonatkozó követeléseiket nem teljesítik.

Csehország: Ne adják el a kórházakat!

Sztrájkokat és más tiltakozó akciókat helyeztek kilátásba a cseh szakszervezetek, ha a kormány nem állítja le az egészségügy további privatizációját. Csehországban január elsején vezették be a vizitdíjat, a receptdíjat és a kórházi napidíjat. A reform második szakaszában – 2009 januárjától – részvénytársasággá alakítanák át az egészségbiztosítókat és az egyetemi kórházakat.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423;

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>